The journal is published under Creative Commons Attribution License v4.0 *CC BY 4.0*

Текстова аплікація як маркер міжтекстових зв'язків у сучасній українській поезії

А. А. Берестова

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
Corresponding author. E-mail: balla19682802@gmail.com

Paper received 11.08.21; Accepted for publication 02.09.21.

https://doi.org/10.31174/SEND-Ph2021-257IX75-02

Анотація. У пропонованій статті дослідниця на матеріалі української поезії кінця XX – початку XXI століття здійснює спробу схарактеризувати основні вияви текстових аплікацій. Авторка розвідки доходить висновку, що текстова аплікація активно використовується в сучасній українській поезії як маркер інтертекстової взаємодії й актуалізатор прецедентних текстів релігійного змісту, різножанрових текстів української народної творчості, а також української і світової літератури. Текстові аплікації, виявлені в опрацьованих віршових творах, відіграють важливу роль у творенні поетичного тексту і виконують функцію налаштування, інформативно-сигнальну, смислотвірну, сюжетотвірну функції, а також виступають засобом створення образно-художніх і стилістичних фігур і засобом втілення мовної гри.

Ключові слова: *поетичний текст, інтертекстова взаємодія, текстова аплікація.*

Вступ. Інтертекстуальність як мовна категорія, що становить основу окремої лінгвістичної теорії, дедалі частіше викликає науковий інтерес у вітчизняних і зарубіжних дослідників. Вивчення інтертекстуальності сприяє поглибленню уявлень про текст, уможливлює пояснення такої внутрішньої властивості тексту, і поетичного зокрема, як здатність генерувати нові смисли через взаємодію з іншими смисловими системами.

Стислий огляд публікацій з теми. Проблема міжтекстових зв'язків вже тривалий час перебуває в колі наукових інтересів зарубіжних (М. Бахтін, Ю. Крістєва, Р. Барт, Ж. Дельоз, Ж. Дерріда, А. Жолковський, О. Золотухіна, П. Тороп, М. Ямпольський та ін.) і вітчизняних (А. Білозуб, Н. Голікова, А. Зеленська, В. Калашник, Т. Космеда, О. Маленко, О. Переломова, Г. Сюта та ін.) мовознавців. Науковці виділяють різні лінгвостилістичні засоби реалізації інтертекстуальних зв'язків. З-посеред засобів інтертекстуальності називають такі, як цитація, текстова алюзія, ремінісценція, текстова аплікація, текстова антономазія, стилізація, травестування, парафраз, продовження, пародіювання, творче наслідування відомого автора, сюжетне варіювання (мандрівні сюжети). Проте не всі із названих прийомів, які забезпечують «перетин і взаємодію різних текстів» [12, с. 407], досліджені однаковою мірою повно і всебічно. Здебільшого лінгвісти звертаються до вивчення цитації [1; 2; 8; 17 та ін.] та алюзії [4; 9; 15; 16 та ін.]. До маловивчених маркерів інтертекстуальності належить і текстова аплікація. Лінгвістичних розвідок, де текстова аплікація розглядається як елемент тексту того чи того жанру, вкрай мало [3; 7; 14; 18 та ін.]. Так само не вивченим залишається питання реалізації «чужого слова» як аплікації в поетичному доробку сучасних українських митців, що й зумовлює актуальність нашого дослідження.

Мета статті – схарактеризувати особливості вияву і функціювання інтертекстем як текстових аплікацій у сучасній українській поезії.

Матеріали і методи

Матеріал для **дослідження** був дібраний із поетичних збірок Ю. Андруховича «Листи в Україну», В. Базилевського «Шляхами вітру», Н. Білоцерківець «Ми помрем не в Парижі», О. Бобошка «Передспасся», В. Борового «Червоне сонце Каєркана», Л. Голоти «На чоловічий голос», О. Забужко «Вірші: 1980–2013», В. Затуливітра «Четвертий із триптиха», І. Малковича «Подорожник», П. Мовчана «Сіль», М. Сома «Передай кодолу», О. Тараненко «Перейми», Л. Талалая «Безпритульна течія», М. Холодного «Дорога до матері».

У роботі були застосовані такі **методи дослідження**: описовий (інтерпретація виокремлених інтертекстем), семантико-стилістичний аналіз (визначення стилістичного навантаження текстових аплікацій), лінгвопрагматичний (визначення мети вживання інтертекстових одиниць).

Результати та їх обговорення

Зважаючи на певну суперечливість у формулюванні дефініції розглядуваного наукового поняття, у своїй роботі послуговуємося таким робочим визначенням: *текстова аплікація – неатрибутований дослівно переданий уривок тексту-донора, «вживлений» у тіло тексту-реципієнта*. Підтвердження правомірності такого визначення знаходимо у працях інших науковців. Дослідники відзначають, що аплікація – це «не задокументована цитата» [5, с. 62] або ж «фрагмент тексту без зазначення джерела» [13, с. 90].

Дібраний фактичний матеріал подає приклади текстових аплікацій, за допомогою яких здебільшого актуалізуються тексти:

– прецедентні релігійні: ***Хліб насущний*** *доїдаю, / мертвою водою запиваю, / щось таке з відразою вдихаю, / що на видих сил не вистачає* (Л. Талалай) (джерело – молитва Господня); *Довшає вільгла тінь – негативом усіх поетик, / І від слів моїх («**Лазарю, встань!**») Вітя-прораб не воскресне* (О. Забужко) (джерело – Євангеліє від Івана 11:1–44);

– українського фольклору: *Уже шкварчить / вогонь, / танцюють тіні, і садист ростовський / співає: «**Розпрягайте, хлопці, коней**»* (Н. Білоцерківець); *…**піють півні**: дощ не ходить: / підламався у колінцях* (В. Затуливітер) (джерело – народна пісня);

– української літератури: *Передчуття терзають злі, / І важче й важче повторяти, / Що вічно будуть син і мати / «**І будуть люде на землі**»* (М. Луків) (джерело – останній рядок вірша Т. Шевченка «І Ар-

 ©*A. Berestova 2021*

The journal is published under Creative Commons Attribution License v4.0 *CC BY 4.0*

хімед, і Галілей…»); ***І золотої, й дорогої*** *– / уже, щоб знали ви, нема:/ у вільнім полі перегної / укрила наші нам зима* (В. Затуливітер) (джерело – перший рядок вірша Т. Шевченка «І золотої, й дорогої…»);

– світової літератури: *надто гірко ми плакали і ображали природу / надто сильно любили / коханців соромлячи тим / надто вірші писали поетів зневаживши зроду / нам вони не дозволять померти в Парижі / і воду /* ***під мостом Мірабо*** *окільцюють конвоєм густим* (Н. Білоцерківець) (джерело – початок першого рядка вірша Г. Аполлінера «Міст Мірабо»).

Прийнято вважати, що текстові аплікації вживаються переважно в «основному тілі» вірша. Однак спостереження засвідчили, що фрагменти «чужих» текстів у досліджуваних поетичних творах займають не лише внутрішньотекстову позицію, а й позатекстову.

У позатекстовій позиції зафіксовані заголовки-аплікації (а) та епіграфи-аплікації (б).

а) ***Просили батько… Просили мати…*** – назва вірша М. Сома (джерело – народне запрошення на весілля);

б) ***I wanna be your lover*** – епіграф до вірша Н. Білоцерківець «я пам'ятаю довгу юну спину…» (джерело – перший рядок приспіву до пісні американського рок-музиканта Прінса «I wanna be your lover»); ***Тут мова лиш заводить нас в обман: / Бо наш словник ще дуже невеликий / І розум завузький збагнуть цей стан*** – епіграф до вірша П. Мовчана «Вивітрюється зір» (джерело – 28-ма частина «Божественної комедії» Данте Аліг'єрі (4–6 вірш)).

Як бачимо, спосіб передавання аналізованих фрагментів-аплікацій різний. Запис того чи того уривка тексту зі світової скарбниці мовою оригіналу чи транслітеровано, з одного боку, максимально зберігає його автентичність, а з іншого, – вимагає від читача більших зусиль для його розуміння й потрактування.

Подібно передаються й аплікації всередині тексту: *Скільки жахів ти перетопила / У смиренному серці своїм, / Та не втратила Божої сили. / «****Ще не вмерла****…» / Стоїть ще твій дім* (О. Голуб) (джерело – текст гімну України); *Де? – у схронах, що на косогорі; / а коли? – не все одно хіба, / коли кожен хрест –* ***мементо морі!*** *– / розпина й гірка немов цикорій / спогадів омана й ворожба* (В. Базилевський) (джерело – латинський крилатий вислів); ***Fin de siècle, fin de siècle*** *– пазурями дощу по шибках і по тиші* (О. Забужко) (джерело – п'єса «Кінець століття», авторами якої є французькі письменники Мікар і Жувеню (1888 рік)). Трапляються також випадки, коли автор віршового твору певним способом пропонує переклад уривка того чи того тексту-донора, записаного іноземною мовою (безпосередньо в своєму тексті чи через покликання), наприклад: *Не рвуться сіті. Чує Божий глас / не кожен із обранців аонід. / Якщо це факт –* ***in vino veritas****, / доскіпливого наведи на слід* (В. Базилевський) (джерело – вислів Плінія старшого *In vino veritas in aqua sanitas* – «істина у вині, здоров'я у воді») – переклад подається за допомогою покликання наприкінці друкованої сторінки.

Окрім того, визначаємо експліковані і імпліковані текстові аплікації. Експліковані фрагменти певним чином графічно виділяються у тексті-донорі, як-от: лапки (*І Євген Маланюк / на карім коні –* ***«а ми тую червону калину піднімемо»*** (О. Забужко) та ін.), курсив (*А тюрм! а кріпостей! А війська! / Їм таки й справді* ***несть числа*** (Ю. Андрухович) – в авторському тексті підкреслене словосполучення подане курсивним шрифтом)) чи «розрядка» (*О, як по-нашому курличуть! / Які всі гнаними були! / Як їх, невтомних,* ***п р а в д а к л и ч е !*** (Л. Голота) та ін.). Імпліковані аплікації повністю зливаються з текстом-реципієнтом, утворюючи з ним цілісне художнє полотно поетичного тексту: *І краще вже не буде, ніж тепер, / хіба що після чарки з гіркотою / та, може,* ***після дощика в четвер****, / що прошумить і пройде стороною* (Л. Талалай); *Свят-свят!..* ***Царство небесне****… Піду я далі…* (І. Малкович) та ін.

Реалізуючись у поетичному тексті, «чуже слово» виконує певне навантаження, що залежить від задуму митця.

Текстові аплікації, представлені в заголовках віршів, виконують *інформативно-сигнальну* функцію, оскільки містять інформацію про те, що буде відтворене в тексті, а відтак подають сигнал до сприйняття закодованого в тексті повідомлення. Наприклад, назва вірша М. Сома «***Просили батько… Просили мати…***» сигналізує про певні події, пов'язані з весіллям. Однак поет не обмежується вживання цього аплікаційного вкраплення тільки в назві. Текст народного запрошення на весілля в розглядуваній поезії використовується ще два рази. Один раз у повній версії, як прийнято в національній традиції: – ***Просили батько, / Просили мати, / І я прошу: / Приходьте на весілля***, а вдруге – без останнього речення і з авторською інтерпретацією пунктуації: оформлення за допомогою трьох крапок, що передає уривчастість мовлення і допомагає підкреслити хвилювання, зворушення і сильні переживання ліричної героїні: – ***Просили батько… / Просили мати… / І я прошу…*** */ Низенько б'є чолом, / І серце тримає рукою правою…, / А мати лежить за селом, / А батько лежить під Варшавою* (М. Сом) (описані події відбуваються після Другої світової війни). У цьому випадку аплікація виступає основою для розгортання сюжету. Це дає підстави говорити про те, що текстова аплікація виконує в тексті-донорі *сюжетотвірну* функцію.

Елементи «чужого слова» як епіграфи не лише подають певну змістовну інформацію, а виконують функцію *налаштування* на рецепцію художньої оповіді. Дослідники зауважують, що «епіграф є надзвичайно енергетично потужним знаком і виступає для читача як імпульс, який спонукає до дії широкі сфери індивідуальних асоціацій» [11, с. 147].

Це простежується як на рівні змісту, як-от у творі М. Мовчана: ***Аз же достоанию, како візможу похвалити тя, і скверни уста имія и нечист язик?*** – епіграф до другої частини вірша «Старокиївський триптих» П. Мовчана (джерело – Києво-Печерський патерик): *Вологою насотувала сутінь, / лягала, ніби змочена в отруті / хустина на посинілі вуста, / текла смолою в горло гіркота, / і голос облягала німота* (П. Мовчан); так і на рівні настрою: ***Наш паровоз, вперед лети*** – епіграф до твору «День безкоштовних пива і морозив…» Н. Білоцерківець (джерело – пісня

The journal is published under Creative Commons Attribution License v4.0 *CC BY 4.0*

«Наш паровоз вперед летит»), взятий із «комуністичного спадку», підказує читачеві, що виклад буде глибоко іронічним: *День безкоштовних пива і морозив, / і штучних квітів для прекрасних дам… / І думаєш: який кмітливий розум / явив нам День Вечірньої Газети? <…> …Парашутисти впали із небес / і загубились на Дніпрових схилах, / і випадковий джазовий оркестр / заграв щось дуже екзотичне й миле, / щось як Париж в передчутті зими, / як індіанці в індіанському літі, / як негри в Каліфорнії – вони / дрімають в білих сходнях на повітрі / і стежать дивний, незбагненний лет – / наш парашут, що все летить вперед* (Н. Білоцерківець). В останньому рядку вірша спостерігаємо текстову алюзію (підкреслене) до змісту епіграфа, що з одного боку, ніби виступає останнім акордом у творі, його «смисловою крапкою», а з іншого, – робить фінал відкритим, оскільки у кожного читача можуть виникнути свої асоціації, а отже, і закінчення твору у кожного буде своє.

Текстова аплікація, «вмонтована» в основне тіло поетичного тексту, робить його більш насиченим і породжує у читача додаткові смислові паралелі.

Як уже зазначалося, у внутрішньотекстовій позиції аплікація може виконувати смислотвірну функцію. Ще одним підтвердженням цього є ілюстрації з творів О. Тараненко (а) та О. Бобошка (б).

а) ***І хліб насущний***. *І до хліба – сало. / Живу і їм – цим на людей і схожа. / хоч почуваюсь, наче перехожа, / Адже чогось і досі не спізнала, / Собі злукавивши, намірявши чимало* (О. Тараненко) – слова з молитви Господньої, з одного боку, допомагають ліричній героїні уподібнити себе з усім земним, що її оточує, адже йдеться про земне: хліб – сало, а з іншого, – вказують на її помисли про неземне, оскільки молитва до Всевишнього, де слово *хліб* вказує не лише на матеріальне, зокрема їжу.

б) *Крок за кроком, щабель за щаблем… / Тільки от невідомо, чи в той бік. / знати б ще, де* ***котилася торба****, / щоб не мати з харчами проблем* (О. Бобошко) – перше, на що наштовхує інтертекстовий елемент, текст лічилки: ***Котилася торба*** */ З високого горба, / А в тій торбі / Хліб-паляниця, / З ким хочеш, / З тим поділися* (Народна творчість), що нібито повинен створити жартівливий тон, але автор говорить про глобальне і зовсім нежартівливе – забезпечення життєдіяльності. Отже, виникає смислове протистояння жартівливого і серйозного, що сприяє більш чіткому увиразненню порушеної проблеми.

Використання текстової аплікації як засобу творення стилістичних фігур спостерігаємо і в одному з творів Л. Талалая: *Як пророчив мені / побратим по перу –* / ***народився я в сорочці****, / без сорочки помру*. Тут інтертекстема-фразеологізм *народився в сорочці* виступає елементом антитетичної пари, яка уможливлює більш яскраве вираження гіркої іронії ліричного героя.

Ще один зразок, де текстова аплікація виступає фрагментом опозиційної пари, виявляємо у творі М. Сома: ***«Ще не вмерла Україна»****, – піють люди гнані, / А московський піп із Лаври нам речe:* ***«Амінь»***. Антитезу утворюють дві аплікації, що ситуативно наділені протилежним значенням: *«Ще не вмерла Україна»* – звучить як надія, сподівання, а *«Амінь»,* підкріплене прикметником *московський*, – закінчення, знешкодження (за народними уявленнями), тобто зникнення держави.

У рядках ***Прийшов! Побачив! Переміг!*** */ Пристав у прийми – і затих. / Хоча б купив собі ходулі, / Щоб вищим бути від усіх* (М. Сом) спостерігаємо іронічну і не звичну інтерпретацію інтертекстового включення, яка ґрунтується завдяки перенесенню узвичаєного смислу. Тут текстова аплікація виступає елементом мовної гри, оскільки мовна гра будується «на основі зіштовхування смислів» [10, с. 75], яке й прослідковується в наведеному творі.

Висновки. Отже, аналіз дібраних віршових творів засвідчив, що текстова аплікація активно використовувана в сучасній українській поезії фігура інтертексту, завдяки якій реалізується взаємодія між текстами. Розглянуті текстові аплікації, вживаючись у внутрішньотекстовій або позатекстовій позиції і маючи експліцитний чи імпліцитний характер виступають маркерами актуалізації прецедентних текстів релігійного змісту, різножанрових текстів української народної творчості, а також української і світової літератури. Текстові аплікації, виявлені в опрацьованих віршових творах, відіграють важливу роль у творенні поетичного тексту і виконують функцію налаштування, інформативно-сигнальну, смислотвірну, сюжетотвірну функції, а також виступають засобом створення образно-художніх і стилістичних фігур і засобом втілення мовної гри.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андросенко В. П. Цитата как элемент сообщения и как фактор эстетического воздействия: автореф. дисс. … канд.. филол. наук. Москва, 1988. 20 с.
2. Бакина А. Д. Специфика семантики цитаты (на материале русского и английского языков): дисс. … канд. филол. наук. Орел, 2007. 181 с.
3. Богатырев А. В. Функциональные возможности аппликации в текстах юридического дискурса // Электронный научно-образовательный журнал ВГСПУ «Грани познания», 2015. № 5(39) [on-line]. www.grani.vspu.ru.
4. Віват Г. Фольклорні алюзії в поетичній творчості В. Стуса // Вісник Луганського державного педагогічного університету імені Тараса Шевченка: Філологічні науки, 2005. № 1(81), С. 165–172.
5. Исаев С. Г. Аллюзия как принцип организации текста // Филологические науки, 2004. № 4, С. 13–19.
6. Каунова Е. В. Текстовая аппликация как фигура интертекста (на материале поэтических произведений И. Иртеньева) // Известия ВГПУ, 2013 [on-line]. https://cyberleninka.ru/article/n/tekstovaya-applikatsiya-kak-figura-interteksta-na-materiale-poeticheskih-proizvedeniy-i-irtenieva
7. Козицкая Е. А. Цитата в структуре поэтического текста: дисс. … канд. филол. наук. Тверь, 1998. 237 с.
8. Колоїз Ж. Біблійна алюзія як засіб вираження авторської інтенції в романі В. Шкляра «Залишенець. Чорний ворон» // Науковий вісник Чернівецького університету. Вип. 659: Романо-слов'янський дискурс. Чернівці: ЧНУ, 2013. С. 3–9.
9. Космеда Т. А., Халіман О. В. Мовна гра в парадигмі інтерпретативної лінгвістики. Граматика оцінки. Граматична ігрека (теоретичне осмислення дискурсивної практики). Дрогобич: Коло, 2013. 228 с.

10. Кузьмина Н. А. Интертекст и его роль в процессах эволюции поэтического языка. Москва: КомКнига, 2007. 272 с.
11. Маленко О. О. Лінгво-естетична інтерпретація буття в українській поетичній мовотворчості (від фольклору до постмодерну). Харків: ХІФТ, 2010. 488 с.
12. Москвин В. П. Интертекстуальность: Понятийный аппарат. Фигуры, жанры, стили. Москва: КД «ЛИБРОКОМ», 2001. 168 с.
13. Райбедюк Г. Б. Поезія неокласиків: текст та інтертекст // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка, 2004. Вип. 16, С. 161–163.
14. Скаб М. Біблійні алюзії в щоденниках Олеся Гончара // Волинь філологічна: текст і контекст. Лінгвістика XXI ст.: стан і перспективи. Луцьк: Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, 2013. Вип. 15, С. 302–312.
15. Загнітко А. Словник сучасної лінгвістики: поняття і терміни: у 4 т. Донецьк: ДонНУ, 2012. Т. 1. 402 с.
16. Сунько Н. О. Алюзія як маркер інтертекстуальності і англійськомовному газетному заголовку: дис. … канд. філол. наук. Чернівці, 2015. 227 с.
17. Сюта Г. М. Цитатний тезаурус української поетичної мови XX століття. Київ: ТОВ «КММ», 2017. 384 с.
18. Тєлєжкіна О. О. Діалог поетичних творів Степана Сапеляка і текстів релігійного змісту: лінгвостилістичне потрактування // Науковий вісник Чернівецького університету. Чернівці: ЧНУ, 2016. Вип. 772: Романо-слов'янський дискурс. С. 106–109.

REFERENCES

1. Androsenko V. P. Quote as an element of the message and as a factor of aesthetic impact: avtoref. diss. … kand.. filol. nauk. Moskva, 1988. 20 s.
2. Bakina A. D. The specifics of the semantics of the quotation (based on the material of the Russian and English languages): diss. … kand. filol. nauk. Orel, 2007. 181 s.
3. Bogatyirev A. V. Functionality of application in legal discourse texts // Elektronnyiy nauchno-obrazovatelnyiy zhurnal VGSPU «Grani poznaniya», 2015. № 5(39) [on-line]. www.grani.vspu.ru.
4. Vivat H. Фольклорні алюзії в поетичній творчості В. Стуса // Visnyk Luhanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka: Filolohichni nauky, 2005. № 1(81), S. 165–172.
5. Isaev S. G. Allusion as a principle of text organization // Filologicheskie nauki, 2004. № 4, S. 13–19.
6. Kaunova E. V. Text applique as an intertext figure (based on the poetry of I. Irteniev) // Izvestiya VGPU, 2013 [on-line]. https://cyberleninka.ru/article/n/tekstovaya-applikatsiya-kak-figura-interteksta-na-materiale-poeticheskih-proizvedeniy-i-irtenieva
7. Козицкая Е. А. Quotation in the structure of a poetic text: diss. … kand. filol. nauk. Tver, 1998. 237 s.
8. Koloiz Zh. Bibliyna alusiya yak zib twisted author's intentsiї in V. Shklyar's novel "Zalishenets. Black crow" // Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Vyp. 659: Romano-slov'ianskyi dyskurs. Chernivtsi: ChNU, 2013. S. 3–9.
9. Kosmeda T. A., Khaliman O. V. Movna Gra in the Paradigm of Interpretive Linguistics. Assessment grammar. Grammatical igreka (theoretical comprehension of discursive practice). Drohobych: Kolo, 2013. 228 s.
10. Kuzmina N. A. Intertext and its role in the evolution of poetic language. Moskva: KomKniga, 2007. 272 s.
11. Malenko O. O. Linguo-aesthetic interpretation of life in Ukrainian poetic language creation (from folklore to postmodernism). Kharkiv: KhIFT, 2010. 488 s.
12. Moskvin V. P. Intertextuality: Conceptual apparatus. Figures, genres, styles. Moskva: KD «LIBROKOM», 2001. 168 s.
13. Raibediuk H. B. Neoclassical poetry: text and intertext // Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka, 2004. Vyp. 16, S. 161–163.
14. Skab M. Biblical allusions in Oles Honchar's diaries // Волинь філологічна: текст і контекст. Linhvistyka XXI st.: stan i perspektyvy. Lutsk: Skhidnoievropeiskyi natsionalnyi universytet imeni Lesi Ukrainky, 2013. Vyp. 15, S. 302–312.
15. Zahnitko A. Dictionary of modern linguistics: concepts and terms: u 4 t. Donetsk: DonNU, 2012. T. 1. 402 c.
16. Sunko N. O. Allusion as a marker of intertextuality and English-language newspaper headline: dys. … kand. filol. nauk. Chernivtsi, 2015. 227 s.
17. Siuta H. M. Quotation thesaurus of the Ukrainian poetic language of the twentieth century. Kyiv: TOV «KMM», 2017. 384 s.
18. Tieliezhkina O. O. Dialogue of Stepan Sapelyak's Poetic Works and Religious Texts: Linguistic and Stylistic Interpretation // Naukovyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Chernivtsi: ChNU, 2016. Vyp. 772: Romano-slov'ianskyi dyskurs. S. 106–109.

Text application as a marker of intertext links in modern Ukrainian poetry

A. Berestova

Abstract. In the article proposed, the researcher tries to characterize the main manifestations of text applications on the basis of Ukrainian poetry of the late XX - early XXI centuries. The author of the research concludes that the text application is actively used in modern Ukrainian poetry as a marker of intertextual interaction and an actualizer of precedent texts of religious content, various genres of Ukrainian folk art, as well as Ukrainian and world literature. The text applications found in the processed poetic works play an important role in the creation of poetic text and perform the function of setting, informative-signaling, meaning-making, plot-forming functions, as well as the means of creating figurative and stylistic figures and the means of language play.

Keywords: *poetic text, intertextual interaction, text application.*